

Η διεθνής Ελλάδα

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ***

Ολυμπιακοί Αγώνες του Παρισιού έδωσαν την ευκαιρία να θυμηθούμε τους Αγώνες της Αθήνας το 2004 και να νοσταλγήσουμε, ή να γνωρίσουν ίσως για πρώτη φορά οι νεότερες γενιές, το μεγαλείο της κορυφαιάς τους στιγμής, αυτή της τελετής έναρξης. Η ιδιαίτερη αξία της καλλιτεχνικής σύλληψης του Δημήτρη Παπαϊωάννου ήταν ότι δεν άγγιξε μόνο τους Έλληνες, αλλά κατάφερε να μεταδώσει στην παγκόσμια κοινότητα, μέσα από μία ποιητική αναπαράσταση της ιστορίας του ελληνικού πολιτισμού, μία διαχρονική οπτική για τις αξίες του τελευταίου: τον λόγο, την αγάπη για τη ζωή που βρίσκει έκφραση στην καλλιτεχνική δημιουργία, το μεγαλείο του ανθρώπινου μέτρου.

Ήταν αυτός ο πολιτισμικός συμβολισμός, μαζί με την υψηλή αισθητική της, που έκαναν την τελετή έναρξης των Αθηνών να θεωρείται από τις καλύτερες των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Βεβαίως, έχουν περάσει είκοσι χρόνια από τότε, και αυτό είναι πολύ μεγάλο διάστημα σε μια εποχή ραγδαίων τεχνολογικών, οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων. Παρά τις μεγάλες παγκόσμιες αλλαγές όμως, η Ελλάδα εξακολουθεί να εμπνέει την παγκόσμια κοινότητα, και ο ελληνικός πολιτισμός να πυροδοτεί τα όποια επιμέρους ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της χώρας μας, από τον τουρισμό μέχρι το ανθρώπινο δυναμικό, συμπεριλαμβανομένου του παγκόσμιου δικτύου του Ελληνισμού της διασποράς και των Φιλελλήνων.

Το στοίχημα είναι αυτά τα ιδανικά του οικουμενικού ελληνισμού να εξακολουθήσουν να εμπνέουν και τους ίδιους τους

Έλληνες. Μετά τη δικαιολογημένη υπερηφάνεια για την επιτυχή διοργάνωση εκείνων των Αγώνων και μια ευμάρεια που αποδείχθηκε σαθρή, η χώρα πέρασε από την περιπέτεια μιας βίαιης οικονομικής κρίσης που φτωχοποίησε μεγάλο τμήμα του πληθυσμού και εξακολουθεί να δοκιμάζει βασικές υπηρεσίες του κράτους, όπως την παιδεία, την υγεία και την ασφάλεια.

Όπως καταδεικνύουν και οι φετινές πυρκαγιές, ιδιαίτερα το ζήτημα της ασφάλειας καθίσταται βασική προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη μιας τουριστικής χώρας στην εποχή της κλιματικής αλλαγής. Αλλά και τα κενά στην παιδεία και την υγεία δεν μπορούν να καλυφθούν με επιδοματική πολιτική, αλλά με επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό, επαναξιολόγηση των δαπανών του κράτους, σύγχρονες τεχνολογικές λύσεις και ανασυγκρότηση του δημόσιου τομέα σε ένα μοντέλο ανοικτό τόσο σε ιδιωτικές όσο και διεθνείς συνεργασίες.

Παρά τη θετική διεθνή της εικόνα, το στοίχημα για την Ελλάδα σήμερα είναι να καλύψει το χαμένο έδαφος σε αυτούς τους κρίσιμους για την ανάπτυξη τομείς, ώστε να δώσει και στους κατοίκους της την ευκαιρία να αξιοποιήσουν τη θετική δυναμική της χώρας για να δημιουργήσουν, να γίνουν οι ίδιοι εξωστρεφείς και ανταγωνιστικοί, και τελικά, εθνικά υπερήφανοι για το ότι ζουν σε μια χώρα που τους δίνει την ευκαιρία να επιτύχουν. Με άλλα λόγια, η θετική εικόνα της Ελλάδας να γίνει πραγματικότητα που βιώνουν καθημερινά και οι Έλληνες.

* Η κ. Κατερίνα Σώκου είναι Nonresident Senior Fellow στο Atlantic Council και ερευνήτρια Εξωτερικού στο **ΕΛΙΑΜΕΠ**.